

Hjørnegrunde og snerydning

Vi må nok indrømme, at vi tilbage i 2013 på et tidspunkt nok klappede i vores små hænder, da der kom en afgørelse, der betød, at når en ejendom ikke havde direkte adgang til en offentlig vej (eller havde en uudnyttet tilladelse til adgang til samme), så var det kommunen, der havde ansvaret for renholdelse, snerydning og glatførebekæmpelse af fortov og (evt.) sti.

Det var nok desværre lidt for godt til at være sandt, og da der var et lovarbejde i gang på daværende tidspunkt, så vi havde vores forbehold, om den tilstand ville blive opretholdt. Folketinget vedtog i december 2014 en ny vejlov. De forskellige vejlove har siden været under "justering" igen, men dette arbejde synes at være lagt på is på ubestemt tid.

Vejdirektoratet

Vi kan se, at emnet fortsat giver anledning til afgørelser fra Vejdirektoratets side. Specielt bed vi mærke i 18/04776 af 6. juni 2018.

Sagen vedrørte en hjørneejendom med udgang til en offentlig vej på den ene side og en anden offentlig vej på den anden side. I den pågældende sag skriver Vejdirektoratet bl.a.:

"... Dette vil navnlig have betydning for ejendomme beliggende på en hjørnegrund, hvor en grundejer således vil skulle renholde og snerydde fortov eller sti ud for sin ejendom også på den side, hvor der ikke er direkte adgang fra ejendommen ..."

Da dette jo ikke stemte overens med det billede, vi ellers havde, satte vi os for at se nærmere på, hvordan reglerne egentlig ser ud i dag.

Vi har fundet nogle nærmere præciseringer, som stammer fra et vintervedligeholdelsesregulativ, udarbejdet af Vejdirektoratet som et hjælpværktøj/vejledning til kommunerne.

Ikke udtømmende

Der vil formentlig fortsat kunne tænkes en række spørgsmål, hvordan visse elementer/forhold lige skal forstås i en konkret situation, så vi kan kun råde til, at man – hvis man er i tvivl – spørger kommunen og får deres afgørelse. Og er man ikke tilfreds med afgørelsen, ja, så må man overveje muligheden for at forelægge situationen for Vejdirektoratet.

Mest typiske cases

I det følgende er der en række grafiske eksempler på mere eller mindre typiske situationer, og hvorledes vejmyndighederne har tænkt sig, at de typisk skal løses, når der er tale om bymæssige områder.

Vi håber så, at dette på et eller andet niveau kan tjene til illustration, men må ellers opfordre til, at man får fat i en kopi af sin lokale kommunes vinterregulativ.

Vi har foretaget et par stikprøver og kan se, at det langt fra, at alle kommuner er lige så præciserende i deres vinterregulativer, så det kan blive nødvendigt at spørge.

Som man formentlig kan se af det følgende, så er dette emne ikke et "bare-ligetil-emne".

Private fællesveje

Når man desuden ser på de af de følgende eksempler, hvor disse

måtte omfatte private fællesveje, bør man tillige vurdere følgende bestemmelse fra Privatvejsloven:

Kapitel 12

Vintervedligeholdelse og renholdelse

§ 79. Kommunalbestyrelsen kan efter forhandling med politiet bestemme, at ejerne af de ejendomme, der grænser til en privat fællesvej, og som har vejret, skal rydde vejen for sne, træffe foranstaltninger mod glat føre på vejen og renholde vejen på den del af vejen, som ligger nærmest ejendommen.

Stk. 2. Bestemmelserne fastsættes for et nærmere angivet område.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal offentliggøre beslutninger truffet efter stk. 1.

Det, der i nogle tilfælde kan være et springende punkt her, er spørgsmålet om "vejret".

Grundejeres forpligtigelser

En grundejer kan kun pålægges at snerydde, glatførebekæmpe og renholde fortov eller sti, som ligger i ubrudt forlængelse af en adgang til ejendommen. Tilsvarende gælder, hvis pågældende ejer efter ansøgning har fået tilladelse til at etablere en adgang. (Bemærk her, at den ansøgte adgang ikke behøver at være anlagt. Tilladelsen hertil er det springende punkt. Red.)

En grundejer kan kun pålægges pligter for et fortov eller stiareal i en bredde af maksimalt 10 m og for det til ejendommen nærmest liggende fortovs- eller stiareal. (I grafikkerne refererer "A" til den maksimale bredde, der kan være ansvar for. Red.)

Dette medfører, at ejeren af

ejendom beliggende på en hjørnegrund, kan pålægges pligten for fortov og sti ud for sin ejendom, også på den side, hvor der ikke er direkte adgang fra ejendommen, jf. eksemplet i figur 1 og 2.

En grundejer kan derimod ikke pålægges at snerydde, glatføre, bekæmpe og renholde fortov og sti, der ikke ligger i ubrudt forlængelse af en adgang til ejendommen, f.eks. hvor ejendommen ligger mellem to veje med andre ejendomme på hver side,

og hvor ejendommen kun har adgang til den ene vej, jf. eksemplet i figur 7. Hvis ejeren efter ansøgning har opnået tilladelse til at etablere en adgang, kan pligten også i sidstnævnte tilfælde pålægges.

Dybden (bredden) af arealet ud for den forpligtedes ejendom er begrænset til maksimalt 10 meter. Det er dog kun "for det til ejendommen nærmest liggende fortovs- eller stiareal" der kan medregnes i de 10 m. Dette betyder, at hvis der - som i eksemplet i

figur 2 - er et grønt oversigtsareal, der en del af vejs arealet og med fortov på begge sider af arealet, kan grundejeren kun pålægges pligten på fortovet, der ligger nærmest på ejendommen.

Udgangspunkt

Det forudsættes for de følgende eksempler, at der er tale om byer og bymæssige områder, samt at ejerne ikke efter ansøgning har fået tilladelse til at etablere supplerende adgange.

Figur 1
Hjørnegrund grænsende til 3 kommuneveje med fortov. Grundejer kan pålægges pligten på alle sider, da de ligger i ubrudt forlængelse af en adgang til ejendommen.

Figur 2
Hjørnegrund - som figur 1 - hvor pligten kan pålægges grundejeren på alle sider. Her kan grundejeren dog ikke pålægges pligten rundt om oversigtsarealet, da det ikke er nærmest beliggende ejendommen.

Figur 3
Hjørnegrund med adgang til kommunevej samt grænser til privat fællesvej hhv. -sti. Pligten kan i dette tilfælde pålægges grundejeren for det kommunale fortov. Tilsvarende kan pligten pålægges for den private fællesvej hhv. -sti for den del af vejen/stien, der ligger nærmest ejendommen.

Figur 4
Hjørnegrund som figur 3. Her kan pligten dog ikke pålægges grundejeren for den del af det offentlige fortov, som ikke er beliggende nærmest ejendommen.

Figur 5
Hjørnegrund med grænser til 2 kommuneveje, hvor sidevejen er lukket fx med beplantning eller skilt. Fortovet går forbi lukningen, og pligten for fortovet forbi denne kan ikke pålægges grundejeren.

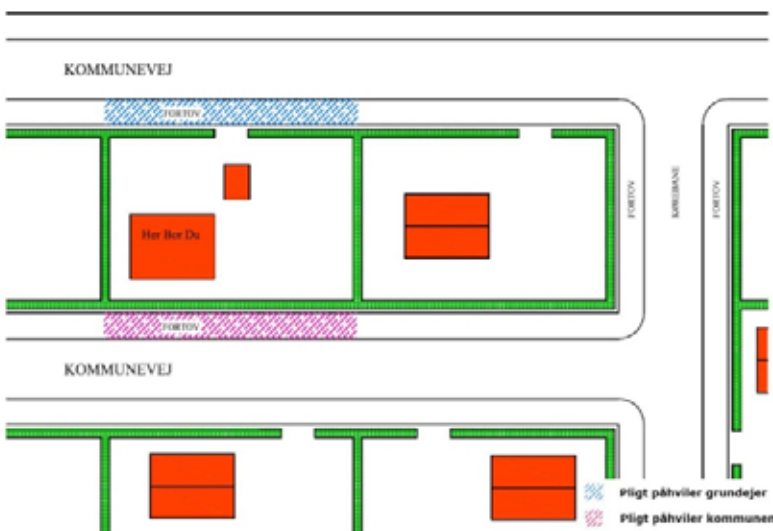

Figur 6
Pligten for ejeren af en hjørnegrund der grænser til 2 kommuneveje, hvor vejtilslutningen er udført med afvigende belægning i forlængelse af den ene vejs fortov – eller som gennemgående fortov langs denne. Pligten for selve vejtilslutningen påhviler kommunen.

Figur 7
Som figur 6 hvor hjørnet ikke er beplantet men udført i anden belægning end selve fortovet, fx befæstet med grus. Her påhviler pligten for hele hjørnet grundejeren, også selv om der er tale om anden belægning end fortovet, såfremt kommunen betragter og administrerer den pågældende del af vejen som et areal, der fortrinsvist er forbeholdt gående færdsel.

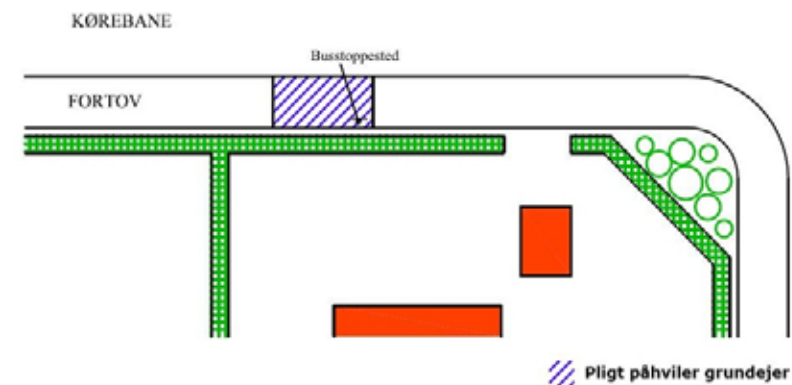
Figur 8
Pligten for ejeren af en ejendom, der grænser til 2 kommuneveje. Da der kun er adgang til den ene, og fortovet på den anden side ikke ligger i ubrudt forlængelse af adgangen, kan pligten på siden uden adgang ikke pålægges grundejeren.

Figur 9
Da grundejerens adgang er til en kommunevej uden fortov, kan pligten for fortovet på vejen uden adgang ikke pålægges grundejeren, da dette ikke ligger i ubrudt forlængelse af en adgang.

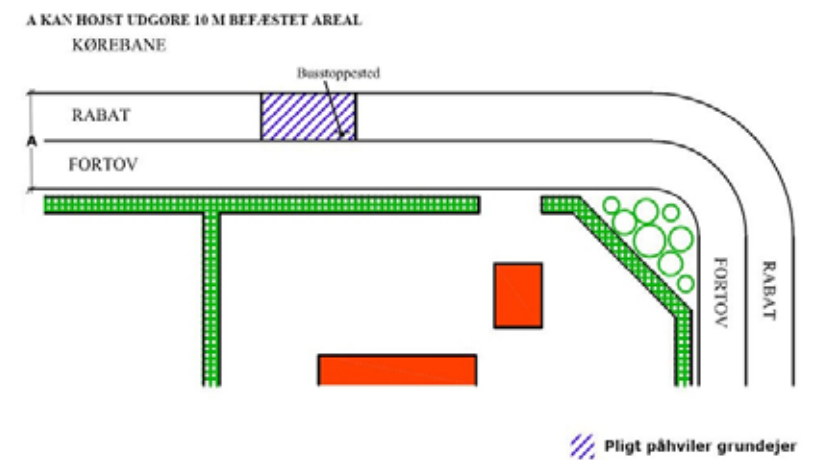

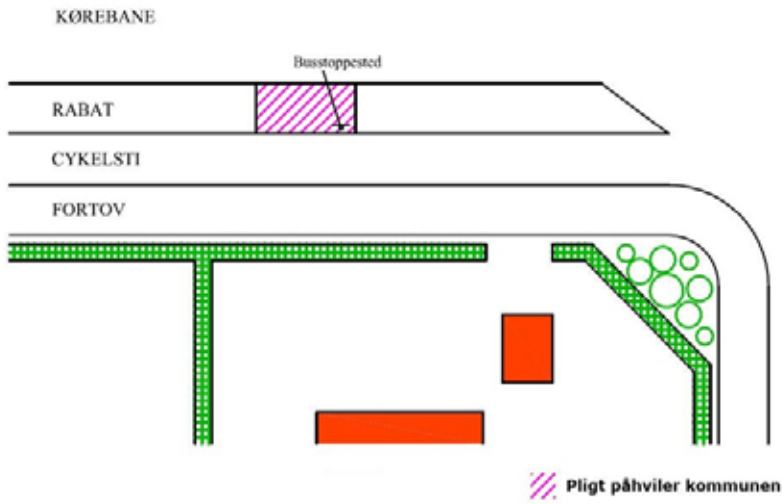
(De næste eksempler er særlige i forhold til busstoppesteder, red.)

Figur 10
Busstoppested, hvor busperron er en del af fortovet

Figur 11
Busstoppested med særskilt busperron i forbindelse med fortov

Figur 12
 Busstoppested med særskilt
 busperron mellem cykelsti og
 kørebane.

Kilde:

Vejdirektoratets vejledning til brug for anvendelse af det tilhørende paradigme "Vinter- og renholdelsesregulativ"